Het 'nieuwe normaal' of een 'tijdelijk abnormaal'?

In het vorig clubblad eindigde ik: we gaan iets spannends doen! Het plan was om samen met Reddingshondenteam Zeeland een weekend te trainen bij ons in Loosdrecht. We mochten bij een jachthaven het terrein gebruiken. De bed-breakfast kamers waar wij al een keer hebben getraind mochten wij nog een keer gebruiken. Het waterwerk was de hoofdzaak; 10 honden met begeleiders en 3 boten. Maar toen kwam Covid-19 ons land binnen dringen. Dat betekende voorlopig geen trainen! Als de maatregelen worden versoepeld gaat het zeker gebeuren. Ik kan niet wachten!

We hebben een actieve werklustige Cato thuis, die heel graag wat wil doen. Natuurlijk krijgt ze volop haar beweging. Het geluk wat wij hier in Nederland hebben is dat we met onze honden naar het bos, hei of polder mogen. Daar maken wij ook dankbaar gebruik van. Op gepaste afstand is het prima te doen. De natuur is zo prachtig, het koolzaad, fluitenkruid en het jonge groene blad aan de bomen. Het voorjaar is in volle bloei. Doordat de trainingen stil liggen wil ik met Cato toch haar oefeningen bijhouden. Samen met een vriendin die bij ons is komen trainen willen we een paar oefeningen doen. Zij heeft 2 zwarte Labradors, een hond van 4 jaar en een pup/puber van inmiddels 6 maanden. We zijn met z'n tweeën dat mag. We houden ruim afstand van elkaar, dat moet kunnen. Met de Labradors doen we de begin oefeningen. De honden zien dat ik achter een boom ga zitten en rennen op mij af. De beloning is een speeltje. Cato is op een ander niveau, wij zijn 1,5 jaar verder in de training. Dan zie je ook, wat ze allemaal kan. Haar slimheid en gedrevenheid is echt haar voordeel. Ik geniet zo van haar. Ze is een jongvolwassen hond, die goed haar neus op de juiste manier gebruikt. Het is een lust voor het oog om haar aan het werk te zien.

Er zijn twee nieuwe locaties die we hebben geregeld waar we kunnen trainen. De eerste waar we naar toe gaan is een hele bekende plek van mij. Ik heb daar zowat mijn hele jeugd rondgelopen, het 'oude terrein' van mijn oom die daar paarden had staan met weiland erbij. Waar ik later mijn Friese paard stalde. Mooie herinneringen heb ik daar aan. Omdat we maar met z'n tweetjes zijn moeten we ook een slachtoffer hebben, mijn vriendin heeft haar zoon meegevraagd. We mochten overal in en er zijn genoeg plekken om je te verstoppen. Er staan paarden op stal die lekker hooi staan te eten, met een rustige blik volgen ze wat wij aan het doen zijn. Eerst moest ik uitleggen wat het slachtoffer moest doen, die jongen weet helemaal niet wat het reddingswerk inhoud. Zogezegd zo gedaan. Mijn vriendin heeft met haar 4-jarige Labrador jachttraining gedaan, daar haalde zij en haar hond geen voldoening uit. Toen zij haar pup erbij kreeg wilde zij eigenlijk wat anders doen. Speuren leek haar wel wat, toen zei ik wat denk je van Reddingswerk met je honden. Zij had nog nooit Cato aan het werk gezien, dat ging nu gebeuren. Ik zet Cato in positie en geef haar het commando "ZOEK MENS". Cato gaat er als een raket vandoor, ze werkt het terrein af. De paarden stopte met hooi eten, staan haar een beetje dommig na te staren. De jongen lag boven op een stapel pallets. Het is zo gaaf om te zien hoe Cato dan geur binnen krijgt. Ze loopt om de pallets heen, ze rent naar mij toe en springt tegen mij op (blokkeert mij). Rent naar de pallets toe, springt erop en blaft netjes aan GEVONDEN! Dat is toch mooi om te zien. Mijn vriendin is razend enthousiast als ze dit ziet. Zo doen we nog een paar van dit soort oefeningem. Zo blijven we maar een beetje aan de gang zolang er geen versoepelingen zijn.

De weken gaan voorbij en dan; we mogen weer met elkaar trainen! Wat fijn weer, wij houden ons aan de afstand van 1,5 meter. Eigenlijk is dat helemaal geen belemmering , je raakt eraan gewent. We hadden nog een locatie waar mochten trainen. De voetbalvereniging , daar wordt je toch blij van. Je kan er wel de hele dag trainen. Overal mogen we in: de kantine, de kleedruimtes, het buiten terrein, noem maar op. We spreken af zondagmorgen 11 uur. Voor mij is het 10 minuten lopen, Cato en ik gaan er lopend heen. De voetbalclub ligt aan de rechter kant van de weg, aan de linkerkant begint de polder. Er is net een roodbonte koe met haar kalfje van twee weken oud naar het land gebracht. Even kijken hoe onwennig het kalfje met zijn moeder in het land loopt. Natuurlijk even een praatje met de boer gemaakt. De natuur, het boerenleven even gezellig langs de slootkant met elkaar praten daar hou ik van. Maar goed we moeten verder, ze staan al te wachten op mij. Els de trainster zegt lachend; met wie stond je nou weer te ouwehoeren!

We zijn met 4 honden en 3 slachtoffers dat is mooi. Mijn vriendin d'r man heeft de sleutels. Samen met de trainer zijn ze verstop plekken aan het zoeken, de keuze is reuze. Daar gaan we dan, wij gaan als laatste van start. Ik hoor van de andere dat het moeilijk is, we zien wel wat het wordt. Cato is in haar tweede week van haar loopsheid. Benieuwd hoe ze het gaat doen, ze zijn toch anders als ze loops zijn. Ik zet haar in positie en geef haar het commando "ZOEK MENS" vol overgave gaat ze van start, ze zoekt netjes het stuk terrein af waar het slachtoffer ongeveer moet zitten. Ze zitten altijd op plekken waar je het niet verwacht, dat maakt het zo leuk. Cato heeft geur binnen gekregen bij een grote container. Ze rent erom heen, er zijn grote gaten onder de container. Is het de geur van een dier wat onder de container ligt of is het toch het slachtoffer wat zich binnen in de container heeft verstopt!? Het is het laatste, Cato geeft mooi aan dat het slachtoffer erin zit. Ze gaat tegen de deur opstaan en krabt eraan, dat is het teken dat ze naar binnen wil. Onder een zeil ligt het slachtoffer, ik til het zeil op en Cato blaft netjes aan. Goed gedaan! Zo zat er een slachtoffer in een kleedkamer. Je gaat dan alle deuren af. Je gaat met je hand langs de onderkant van de deur en laat de hond daar ruiken zo zie je als ze geur binnenkrijgen. Ze gaan krabben en tegen de deur aan staan, ze willen naar binnen. Je kijkt eerst zelf of het er veilig is voor je hond, er kan glas liggen of iets anders. Veiligheid voor alles. Cato zoekt de kleedkamer af en blaft netjes aan als een slachtoffer gevonden is. In de kantine hebben we er ook nog eentje gevonden. Achter een reclamebord lag een slachtoffer languit. We hebben een mooie training gehad met veel variatie, dat maakt het voor ons maar zeker voor de honden elke keer weer spannend. De andere 3 honden hebben het ook gedaan, het was weer gezellig om met elkaar samen te trainen. We praten nog even na, drinken wat en spreken voor volgende week zondag weer af. Waar en wat we gaan doen horen we wel.

Cato en ik gaan lopend naar huis. Kom ik, klinkt gek, een Facebook vriend tegen. We raken aan de praat. Ik vertelde dat we hadden getraind bij de voetbalclub. Zegt hij tegen mij; Ik zal eens met mijn baas praten of jullie bij ons op het bedrijf mag komen trainen. De brandweer komt daar ook weleens trainen. Het is een autobedrijf van hele dure automerken. Het is een groot kantoor met een buitenterrein . Zo komen we elke keer weer aan nieuwe locatie, dat maakt het allemaal zo leuk.

Tot de volgende keer, blijf gezond!

Anneke en Cato.